

Život Cirkvi

Ročník 20

9/2013

Na poslednú audienciu Benedikta XVI. prišli aj Slováci

Objatie pre pontifexa

V pondelok 11. februára som sa prebudil do krásneho zasnenežného rána. Pri rannom čaji som sa pozeral z okna a v mysli mi prebiehal program týždňa. Vyzeral príjemne. Aj preto, že v stredu začínal pôst, teda obdobie, ktoré mám rád. Čas stíšenia, uvažovania, hodnotenia, dobrej knihy s náročnejším obsahom... Ako sa však hovorí, „Ak chceš pobaviť Pána Boha, porozprávaj mu svoje plány“. 11. 40 som to pochopil. Bol to prvý telefonát novinára, v ktorom sa ma pýtal, či je pravda, že Svätý Otec oznámil, že odstúpi.

Začal sa kolotoč telefonátov, návštev televíznych a rozhlasových štúdií, záujem verejnosti. Po niekoľkých dňoch som sa nad tým spätne zamýšľal. Spomínam si na časy, keď som študoval v Ríme a prichádzalo k veľkému zlomu v oblasti komunikácie. Dôvodom bol internet. Kým do konca deväťdesiatych rokov bola komunita tzv. „Vatikánistov“, teda novinárov špecializujúcich sa na aktivity Vatikánu a Svätého Otca pomerne jednoliata, to všetko sa malo zmeniť. Novinári chodili vždy ráno do tlačového centra Svätej Stolice, čakali na bulletin so správami, ktorý vychádzal o dvanástej na obed stredo európskeho času a medzi sebou živo diskutovali. Vymieňali si názory, klebety, popíjali kávu. To všetko im umožňovalo nielen vyhnúť sa neovereným informáciám, či zámerným dezinformáciám, ale i hlbšie štúdium konkrétneho problému. Dnes, hoci pravidlo o nutnosti rezidencie takéhoto novinára v Ríme sa nezmenilo, mnohí sedia na hotelových izbách a čakajú na správy pri počítačoch. A to sa mnohým z nich stalo v pondelok 11. februára osudným. Jednoducho „neboli pri tom“, ako sa hovorí. Konzistórium ku svätorečeniu považovali za „povinnú jazdu“. „Aj tak všetko odsúhlasia, my dostaneme materiál v e-maili, kto by sa tak skoro o jedenástej hnal do Vatikánu“... A predsa. Prenos z konzistória bol vysielaný na internom okruhu. Po jeho skončení sa dokonca i väčšina zamestnancov Vatikánskeho rozhlasu rozhodla odísť hneď za svoje počítače, aby spracovali materiál. A potom to prišlo. Pokojné ohlásenie abdikácie, ktoré vyvolalo mediálny revolúciu. Okrem skúsenej novinárky talianskej agentúry z novinárov nevedel zareagovať nik. A tak sa Giovanna Chirri stala z minúty na minútu hviezdou. Ani ona nemohla uveriť.

No po overení informácie zareagovala okamžite. Stačila jedna veta, ktorá rozbehla mediálny ošiaľ.

Jednou vecou je samotná informácia, ďalšou jej interpretácia. Bolo výborným krokom tlačového centra, že už o pár minút po oznámení abdikácie Benedikta XVI. bol hovorca páter Lombardi medzi novinármi a v priamom prenose bežala tlačová konferencia. Predišiel tak mnohým špekuláciám, ktoré sa v istej miere síce rozbehli, no nik z novinárov nemohol tvrdiť, že nedostal podložené informácie. Odborník na žuranlistiku Bernard Goldberg to vystihol veľmi zreteľne. „Problém je v tom, že mnoho televíznych reportérov často nevie, čo si o tej či onej otázke má myslieť, kým si to neprečítajú v novinách ako New York Times alebo Washington Post“. Po oznámení správy sa totiž vyrojilo také množstvo cirkevných analytikov a odborníkov na dejiny pápežstva, že človek zostával s otvorenými ústami. Väčšinu z nich však žiaľ spájalo to, že v živote neprečítali súvisle a do konca ani jeden z pápežových prejavov alebo encyklík. Práve preto bolo dobré, že páter Lombardi bol a je novinárom neustále k dispozícii. Doba do konkláve je pomerne dlhá. Preto je potrebná cesta trpezlivého vysvetľovania. Aj keď zoči voči zjavnému záujmu prinášať len negatívne informácie je to niekedy naddušský výkon.

To, čoho sme boli svedkami 11. februára je historický okamih. Je to prejav úplnej vnútornej slobody v zhode s počúvaním Božieho hlasu vo svedomí. Jeden z mojich známych, vzdelaný pán z univerzity mi po niekoľkých dňoch povedal: „Pre mňa je to veľké gesto. Keď si uvedomím, že tento človek sa dobrovoľne zriekol majestátneho pohrebu, ktorý by ho po smrti čakal, zostal som užasnutý“. Bol to pre mňa nový rozmer celej udalosti. Zvyčajne si dnes naozaj ľudia potrpia na to, aby odpočívali v honosných hrobkách, prípadne dopredu naplánujú každý detail svojho pohrebu. A zostať slobodný aj od tohoto posledného pokušenia je naozaj znakom zrelosti a veľkosti človeka. Osobitne sa mi páčil titulok jedného z vatikánistov, Andrea Tornielliho. Napísal: „Veľké objatie pápežovi, ktorý abdikuje.“ Niekedy sa naozaj veci a skutočnosti nedajú vyjadriť slovom. Veľkým a úprimným objatím však áno. **RV, J.Kováčik**

Svätý Otec prijal talianskeho prezidenta Giorgia Napolitana

Vatikán 23. februára (RV) - Svätý Otec sa rozlúčil s talianskym prezidentom Giorgiom Napolitanom a jeho manželkou. Tlačové vyhlásenie Svätej stolice hovorí o mimoriadne intenzívnom, srdečnom a tiež dojemnom stretnutí. Najvyšší predstaviteľ Talianskej republiky vyjadril vďačnosť za duchovnú blízkosť, ktorú Benedikt XVI. prejavoval talianskemu národu v mnohých kľúčových momentoch. Taliani si vážia vaše hlboké náboženské a morálne učenie a budú vás naďalej s láskou sprevádzať i v ďalších rokoch. Benedikt XVI. poďakoval prezidentskému páru

za priateľstvo. V súvislosti s nedeľnými parlamentnými voľbami poprial Taliansku všetko dobré, najmä v týchto dňoch, keď sa bude rozhodovať o jej budúcom politickom smerovaní. Taliansky prezident, ktorého mandát končí v máji, venoval Svätému Otcovi jeden z exemplárov prvého úplného vydania Manzoniových Snúbencov. Pápežovým darom bola rytina Vatikánskej baziliky. V závere informoval taliansky prezident Benedikta XVI. o svojej plánovanej štátnej návšteve Nemecka a podrobne ho oznámil s jej etapami. **RV CZ**

Vyššie stotisíc ľudí sa prišlo rozlúčiť s Benediktom XVI.

Vatikán 24. februára (RV) - Vyššie stotisíc ľudí sa zišlo na Svätopeterskom námestí na posledné stretnutie s Benediktom XVI. pri modlitbe Anjel Pána, ako je zvykom každú nedeľu a cirkevné sviatky. Svätý Otec najskôr poďakoval za sympatie prejavované mohutným potleskom, ktorý sa rozpútal, ako sa objavil v okne Apoštolského paláca. Svoj príhovor venoval evanjeliu z dnešnej nedele:

„Drahí bratia a sestry, liturgia Druhej pôstnej nedele nám každoročne predkladá evanjelium o Premenení Pána. Evanjelista Lukáš osobitne zdôrazňuje skutočnosť, že Ježiš sa premenil, kým sa modlil. Prežíva hlboký vzťah s Otcom počas tohto duchovného uzobrania, ktoré sa uskutočňuje na vysokom vrchu v spoločnosti Petra, Jakuba a Jána, troch učeníkov, vždy prítomných v momentoch Učiteľovho predstavovania sa ako Boha (Lk 5,10; 8,51; 9,28). Pán, ktorý iba pred chvíľou predpovedal svoju smrť a zmŕtvychvstanie (9,22), ponúka učeníkom predchutť svojej slávy. Pri Premenení, tak isto ako pri Ježišomvom krste, zaznieva Otcov hlas: „Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!“ (9, 35). Prítomnosť Mojžiša a Eliáša, predstavujúcich Zákon a Prorokov Starej zmluvy, nikdy predtým nebola významnejšou. Celé dejiny Zmluvy sú zamerané ku Kristovi, ktorý uskutočňuje nový „exodus“ (9,31), nie však do zaslúbenej zeme, ako v Mojžišovom čase, ale v ústrety nebu. Petrov zásah: „Učiteľ, dobre je nám tu“ (9,33) predstavuje neuskutočniteľný pokus zastaviť túto mystickú skúsenosť. Sv. Augustín to takto komentuje: „Peter... na vrchu... mal Krista ako pokrm duše. Prečo by mal zostú-

piť a vrátiť sa k námahám a bolestiam, keď bol tam hore plný pocitov svätej lásky k Bohu, ktoré ho inšpirovali k svätému počínaniu?“ (Discorso 78,3).

Rozjímajúc nad týmto úryvkom z evanjelia môžeme získať dôležité ponaučenie najmä v súvislosti s prvenstvom modlitby, bez ktorej sa každé apoštolské a charitatívne nasadenie zredukuje na aktivizmus. Počas Pôstneho obdobia sa učíme venovať primeraný čas modlitbe osobnej i spoločnej, pretože ona dáva dych nášmu duchovnému životu. Okrem toho, modlitba nespočíva v akomsi izolovaní sa od sveta a jeho protirečení, ako chcel na hore Tábor urobiť Peter, ale privádza na

cestu, k činnosti. „Kresťanský život“ - ako som napísal v Posolstve na Pôstne obdobie - „spočíva v tom, že každým znovu vystupujeme na vrch stretnutia s Bohom, aby sme následne po zostúpení, obohatení láskou a silou, ktorú nám Boh daruje, mohli slúžiť našim bratom a sestram s rovnakou láskou ako on“ (b.3).

Drahí bratia a sestry, toto Božie slovo vnímam ako osobitne určené mne v tejto chvíli môjho života. Pán ma volá „vystúpiť na vrch“ a venovať sa ešte viac modlitbe a rozjímaniu. To však neznamená opustiť Cirkev, dokonca ešte viac, ak ma k tomu volá Boh, znamená to, aby som jej neustále slúžil s takou istou oddanosťou a láskou, s akou som to robil doteraz, ale spôsobom primeranejším môjmu veku a mojím silám. Prosíme o príhovor Pannu Máriu. Ona nech pomáha nám všetkým vždy nasledovať Pána Ježiša v modlitbe i v účinnej láske.“

-aj-/ snímka archív

Vyhlásenie Štátneho sekretariátu k mediálnym šumom o konkláve

Vatikán 23. februára (RV) - Vsúvislosti s rastúcim mediálnym šumom na adresu chystaného konkláve, Štátny sekretariát Svätej stolice vydal tlačové vyhlásenie:

Svätá stolica vždy obraňovala slobodu Kardinálskeho kolégia, od ktorého sa, podľa normy práva, očakáva zvolenie Rímskeho pápeža, aby garantovala takú voľbu, ktorá bude založená na hodnoteniach podporujúcich iba prospech Cirkvi.

V uplynulých storočiach museli kardináli čeliť rôznym formám nátlaku, ktoré boli vyvíjané na jednotlivých voliteľov ako aj na samotné Kardinálske kolégium, s cieľom ovplyvniť rozhodnutia, prispôsobujúc ich politickým alebo svetským záujmom.

V minulosti sa takzvané mocnosti, teda štáty, snažili o priame ovplyvnenie voľby pápeža. Dnes sú evidentné

pokusy vtiahnuť do hry verejnú mienku, často na základe hodnotení, ktoré neprihliadajú na svojrázny duchovný moment, ktorý teraz Cirkev prežíva.

Je smutné, že s približujúcim sa začiatkom Konkláve, na ktorom sa zídu kardináli voliči, aby podľa svojho svedomia pred Bohom vykonali v plnej slobode svoju voľbu, sa množia správy, ktoré sú často neoverené, zavádzajúce, ba priam falošné a spôsobujú veľké škody osobám i inštitúciám.

Tak veľmi ako nikdy sa v týchto chvíľach katolíci sústreďujú na to, čo je podstatné: modlia sa za pápeža Benedikta, prosia, aby Duch Svätý osvietil Kardinálske kolégium, modlia sa za budúceho pápeža, v dôvere, že kormidlo Petrovej loďky je v Božích rukách.

-js-

Benedikt XVI. prijal komisiu, ktorú poveril vyšetrovaním úniku dokumentov

Vatikán 25. februára (RV) - Benedikt XVI. prijal na súkromnej audiencii členov komisie, ktorú v minulosti poveril vyšetrovaním prípadu úniku dôverných vatikánskych dokumentov. Z komuniké Tlačového strediska Svätej stolice vyplýva, že Svätý Otec sa chcel osobne poďakovať Juliánovi Herranzovi, Jozefovi Tomkovi a Salvatorovi De Giorgimu za ich prospešnú službu a vyjadril zadosťučinenie s výsledkami vyšetrovania.

Popri nedostatkoch, limitoch a nedokonalostiach, ktoré sú spojené s človekom v každej inštitúcii, vyšetrovanie ukázalo aj veľkodušnosť, počestnosť a oddanosť mnohých, ktorí pracujú pre Svätú stolicu v službe, ktorú Ježiš Kristus zveril Rímskemu pápežovi, uvádza sa v komuniké. Svätý Otec zároveň rozhodol, že všetky dokumenty týkajúce sa vyšetrovania, ktorých obsah je známy iba jemu, ostanú k dispozícii jedine novému pápežovi.

P. Federico Lombardi dodal, že autori správy vyšetrojúcej kardinálskej komisie nie sú viazaní mlčanlivosťou voči ostatným členom kardinálskeho kolégia. -js

Benedikt XVI. a spolupracovníci ukončili duchovné cvičenia

Vatikán 23. februára (RV) - Benedikt XVI. a jeho spolupracovníci z Rímskej kúrie ukončili duchovné cvičenia, ktoré viedol predseda Pápežskej rady pre kultúru kardinál Gianfranco Ravasi. Benedikt XVI. sa mu po ich ukončení poďakoval, ako aj celej Rímskej kúrii:

„Na záver tohto duchovne intenzívneho týždňa ostáva povedať iba jedno slovo: ďakujem! Ďakujem vám za toto modliace sa spoločenstvo v načúvaní, ktoré ma počas týždňa sprevádzalo. Predovšetkým ďakujem Vám, eminencia, za tieto nádherné „prechádzky“ v univerze viery a univerze žalmov. Sme fascinovaní bohatstvom, hĺbkou a nádherou tohto sveta viery a sme vďační za to, že Božie slovo k nám prehovorilo novým spôsobom a s novou silou.“

„Umenie veriť, umenie modliť sa“ bolo vedúcou líniou. Spomenul som si, že stredovekí teológovia prekladali slovo „Logos“ nie iba ako „Verbum“, ale aj slovom „ars“: „verbum“ a „ars“ („slovo“ a „umenie“) sú zameniteľné. Podľa stredovekých teológov iba oba výrazy spoločne dávajú význam slovu „Logos“. „Logos“ nie je iba matematickým

vyjadrením: „Logos“ má srdce. „Logos“ je tiež láska. Pravda je nádherná a pravda a krása idú spolu: krása je pečat'ou pravdy.

Jasným spôsobom ste zdôraznili, – vychádzajúc zo žalmov a z našej každodennej skúsenosti – že to „veľmi dobré“ šiesteho dňa – ako sa vyjadruje Stvoriteľ – je v neustálom kontraste so zlom tohto sveta, s utrpením a skazenosťou. Je to preto, že zlý chce neprestajne špiniť stvorenie, aby mohol odporovať Bohu a aby urobil nerozpoznatelnou jeho pravdu a jeho krásu. Vo svete poznačenom zlom, „Logos“, večná krása a večné „ars“, sa musí javiť ako „caput cruentatum“. Vtelený Syn, vtelený „Logos“ je práve preto korunovaný trňovou korunou. V trpiacej postave Božieho Syna začíname vnímať hlbokú krásu nášho Stvoriteľa a Vykupiteľa. V tichu „temnej noci“ môžeme načúvať Slovu. Veriť, v temnote sveta, nie je ničím iným ako dotýkaním sa Božej ruky, načúvaním Slovu v tichu a nazera- ním na lásku.

Eminencia, vďaka za všetko. Urobme ešte pár krokov v tomto tajomnom univerze viery, aby sme boli vždy viac schopní modliť sa, ohlasovať a byť svedkami pravdy, ktorá je nádherná a je láskou.

Na záver, drahí priatelia, chcem poďakovať vám všetkým, a to nie iba za uplynulý týždeň, ale za celých osem rokov, počas ktorých ste spolu so mnou s veľkou kompetenciou, náklonnosťou, láskou a vierou, niesli bremeno Petrovho úradu. Navždy si uchovám túto vďačnosť, i keď sa teraz naše viditeľné spoločenstvo končí. Ako však povedal kardinál Ravasi, ostáva duchovná blízkosť, zostáva hlboké spoločenstvo v modlitbe. V tomto presvedčení kráčajme dopredu, istí si Božím víťazstvom, pravdou krásy a lásky. Ďakujem vám všetkým. -js, aj-

Benedikt XVI. požiadal o modlitbu za seba a Cirkev na sociálnej sieti Twitter

Vatikán 25. februára (RV PL) - Benedikt XVI. požiadal v nedeľu o modlitbu za seba a Cirkev aj prostredníctvom svojho účtu na sociálnej sieti Twitter. „V tejto chvíli, žiadam vás, aby ste sa modlili za mňa a za Cirkev a pritom ste vždy dôverovali Božej prozreteľnosti,“ uvádza Svätý Otec v jednom zo svojich posledných twettov. Ako informoval podsekretár Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky Paul Tighe, počas chystaného obdobia „sede vacante“ (od 28. februára od 20:00 h do zvolenia nového pápeža) bude profil Svätého Otca na twitteri deaktivovaný. Pápež, ktorí vzíde z konkláve, ho bude môcť obnoviť. RV PL

Kardinálske kolégium má právomoc rozhodnúť o skoršom začatí konkláve

Vatikán 25. februára (RV) - Benedikta XVI. vydal Apoštolský list motu proprio Normas nonnullas o niektorých úpravách v stanovách pre voľbu pápeža Universi Dominici gregis vydaných Jánom Pavlom II. v roku 1996 i v motu proprio Benedikta XVI. z roku 2007, týkajúceho sa tiež konkláve. Účelom týchto úprav je „uľahčenie priebehu voľby pápeža“.

Jednou z najdôležitejších úprav Benedikta XVI. je zmena 37 bodu apoštolskej konštitúcie. Podľa neho bolo potrebné čakať 15 dní od vyhlásenia obdobia Sede vacante, aby sa mohlo začať konkláve. Svätý Otec tento bod upravuje spôsobom, že ponecháva v platnosti lehotu 15 dní, ale dáva právomoc Kardinálskemu kolégiu začať konkláve ešte pred uplynutím tejto lehoty za podmienky, že sú prítomní všetci kardináli volitelia, ktorých nehatí odôvodnená prekážka. Rovnako ponechal v právomoci kardinálov odložiť z vážnych dôvodov začiatok konkláve, maximálne však do dvadsiateho dňa od vyhlásenia Sede vacante.

V spomínanej konštitúcii Jána Pavla II. sa výslovne hovorí o exkomunikácii, do ktorej by automaticky spadol kardinál, ktorý by vyjaviť mimo okruh kardinálov - voličov také správy z konkláve, na ktoré sa vzťahuje sľub mlčanlivosti. Benedikt XVI. zdôraznil tento kánonický postih ešte viac tým, že zaviedol zmienku o tejto exkomunikácii do príslušnej prísahy o mlčanlivosti, ktorú budú skladať tí, ktorí nie sú kardináli, ale musia byť prítomní na území, kde sa koná voľba. Okrem toho boli zavedené aj ďalšie drobné upresnenia, týkajú sa napríklad zabezpečenia miestností a budov vo Vatikáne.

-js-

Kardinál Bertone žiada kontemplatívne rády o modlitby za pápeža a konkláve

Vatikán 25. februára (RV) - Benedikt XVI. ďakuje rehoľným kontemplatívnym spoločenstvám na celom svete za modlitby, a to „predovšetkým v okamihu, ktorý Cirkev zažíva v súčasnosti“. V liste adresovanom rehoľníkom a rehoľníčkam to uvádza kardinál Tarcisio Bertone, vatikánsky štátny sekretár.

„Celá Cirkev horlivo sleduje posledné dni žiarivého pontifikátu jeho Svätosti Benedikta XVI.“ a očakáva príchod jeho nástupcu, ktorého zvolia „kardináli zhromaždení na konkláve a vedení Duchom Svätým“. Štátny sekretár pripomína „naliehavú výzvu“ k modlitbám,

ktorú pápež adresoval všetkým veriacim, keď ich požiadal o to, aby ho sprevádzali v momente odovzdania „Petrovej služby do Pánových rúk“ a „v dôvere očakávali príchod nového pápeža“.

Osobitné povolanie v tomto smere majú práve kontemplatívne rády. „Vďaka vašim mužským a ženským kláštorom roztrúseným po celom svete“, si je pápež „istý možnosťou čerpať zo vzácneho zdroja ustavičnej modlitby, ktorá počas storočí sprevádza a podporuje putujúcu Cirkev. Najbližšie konkláve sa tak môže oprieť osobitným spôsobom o vašu úprimnú, čistú modlitbu a vaše vzdávanie chvál“.

Kardinál v závere dodáva, že pápež ďakuje všetkým kontemplatívnym rádom a uisťuje ich o svojej láske a všímavosti, ktorú prechováva voči nim.

-mf-

Drobné zmeny v smerniciach pre inauguračnú liturgiu rímskeho biskupa

Vatikán 25. februára (RV) - Drobné zmeny v liturgických smerniciach pre svätú omšu inauguračie rímskeho biskupa sú jedným z posledných úradných aktov Benedikta XVI., ktorý ju schválil pred týždňom v pondelok. Zmeny zavedené v knihe Ordo Rituum pro Ministerii Petri in initio Romae Episcopi (Obrady uvedenia Rímskeho biskupa do Petrovej služby) vysvetlil denníku L'Osservatore Romano Mons. Guido Marini, maestro pápežských liturgických slávení.

Spočívajú v oddelení obradov inauguračie nového rímskeho biskupa (teda odovzdávanie pália a pastierskeho prsteňa) od svätej omše. Tieto obrady sa vykonávajú pred svätou omšou, a nie v rámci nej ako tomu bolo doteraz. Taktiež aj úkon poslušnosti jednotlivých členov kardinálskeho kolégia novozvolenému pápežovi bude vykonaný pred začiatkom samotnej inauguračnej svätej omše a zúčastní sa ho všetci kardináli prítomní na slávení, teda aj tí, ktorí nového pápeža nevolili. Prvý takýto liturgický úkon poslušnosti prebieha už hneď po voľbe v Sixtínskej kaplnke. Podobne aj obrad prevzatia katedry rímskeho biskupa v Bazilike sv. Jána v Lateráne sa vykoná pred začiatkom svätej omše.

Ďalej došlo k úprave, pokiaľ ide o určenie doby a spôsobu, kedy nový pápež navštívi zostávajúce dve pápežské baziliky – Baziliku Santa Maria Maggiore a Baziliku sv. Pavla za hradbami. Ako povedal Mons. Marini, nový pápež môže rozhodnúť sám, kedy a akou formou sa to stane, pričom nemusí použiť obrad, ktorý je aktuálne predpísaný, ale môže to urobiť formou, ktorú posúdi za vhodnejšiu, či už slávenie svätej omše, liturgie hodín alebo iný liturgický úkon. Týka sa to aj hudobného repertoára.

-js-

Posledná generálna audiencia s Benediktom XVI. vo Vatikáne

Vatikán 27. februára (RV) - Svätému Otcovi prišlo na Svätopeterské námeste za takmer osem rokov jeho pontifikátu poďakovať okolo 150-tisíc ľudí. V poslednej katechéze, niekoľkokrát prerušovanej aplauzom, podal dojímavé svedectvo viery.

„Ctihodní bratia v biskupskej a kňazskej službe, vážené občianske authority, drahí bratia a sestry,

Ďakujem vám, že ste prišli v takom hojnom počte na túto poslednú generálnu audienciu.

Srdečná vďaka! Som naozaj dojatý! A vidím živú Cirkev! A myslím, že sa máme poďakovať Stvoriteľovi za nádherné počasie, ktoré nám dnes dal, hoc je ešte zima.

Tak ako apoštol Pavol v úryvku zo Sv. písma, ktorý sme práve počuli, i ja cítim v srdci, že musím predovšetkým ďakovať Bohu, ktorý vedie Cirkev a dáva jej vzrast, zasieva svoje Slovo a tak živí vieru svojho ľudu. V tejto chvíli v duchu objímam celú Cirkev rozšírenú vo svete a ďakujem Bohu, za „správy“, ktoré som dostal počas týchto rokov v Petrovom úrade o viere v Pána Ježiša Krista a o láske, ktorá skutočne prúdi v Tele Cirkvi a dáva mu žiť v láske a nádeji, otvárajúc a orientujúc ho v ústrety životu v plnosti, smerom k nebeskej vlasti.

Všetkých prinášam v modlitbe k Bohu, ktorý je prítomný a vkladám do nej každé stretnutie, každú cestu, každú pastoračnú návštevu. Všetko a všetkých v modlitbe odovzdávam Pánovi s prosbou, aby sme boli naplnení poznaním jeho vôle, so všetkou múdrosťou a duchovnou chápacosťou a aby sme žili, ako sa patrí vzhľadom na Pána a páčili sa mu vo všetkom, prinášajúc ovocie všetkých dobrých skutkov (porov. Kol 1,9-10).

V tejto chvíli som plný veľkej dôvery, pretože viem, a vieme to my všetci, že Slovo pravdy evanjelia je silou Cirkvi, je jej životom. Evanjelium očisťuje a obnovuje, prináša ovocie všade tam, kde ho spoločenstvo veriacich počúva, prijíma Božiu milosť v pravde a láske. Toto je moja nádej, toto je moja radosť.

Keď som 19. apríla pred takmer ôsmymi rokmi prijal Petrov úrad, bol som o tom pevne presvedčený a vždy ma sprevádzala istota, že Cirkev žije z Božieho slova. V tej chvíli, ako som už viackrát pripomenul, v mojom srdci zazneli slová: „Pane, čo odo mňa chceš? Dávaš mi na pleciah ťažké bremeno,

ale ak toto odo mňa žiadaš, na tvoje slovo spustím siete v istote, že ty ma povedieš i so všetkými mojimi slabosťami.“ Po ôsmych rokoch môžem povedať, že Pán ma viedol, bol pri mne, denne som mo-

hol vnímať jeho prítomnosť. Na tomto úseku cesty Cirkvi boli chvíle radosti a svetla, ale i momenty neľahké. Cítil som sa ako sv. Peter s apoštolmi v loďke na Galilejskom jazere. Pán nám daroval mnohé slnečné dni a jemný vánok, dni hojného rybolovu. Boli i chvíle, keď sa voda dvíhala a dul protivietor - ako počas celých dejín Cirkvi - a zdalo sa, že Pán spí. Vždy som však vedel, že Pán je v tej loďke prítomný, vždy som vedel, že loďka Cirkvi nie je moja, nie je naša, ale jeho. A Pán nedovolí, aby sa potopila. On je jej vodcom, isteže aj prostredníctvom ľudí, ktorých si vybral, pretože tak chcel. Toto bola

a je istota, ktorú nič nemôže zatieniť. Kvôli tomu je dnes moje srdce plné vďačnosti Bohu, pretože celej jeho Cirkvi a ani mne nikdy nechýbala jeho útecha, svetlo a láska.

Sme v Roku viery, ktorý som chcel, aby posilnil našu vieru v Boha, keďže sa zdá, akoby sme ho kládli vždy viac na druhé miesto. Chcel by som pozvať všetkých, aby si obnovili pevnú nádej v Pána a zverili nás ako deti do jeho rúk v istote, že jeho ramená nás vždy podopierajú a pomáhajú nám kráčať dopredu každý deň i napriek námahám. Chcel by som, aby sa každý cítil milovaný tým Bohom, ktorý vydal svojho Syna za nás a prejavil nám lásku bez hraníc. Chcel by som, aby každý cítil radosť z toho, že je kresťanom. V jednej peknej ranej modlitbe sa hovorí: „Klaniam sa ti, môj Bože, a milujem ťa celým srdcom. Ďakujem ti, že si ma stvoril a urobil ma kresťanom...“. Áno, sme spokojní s darom viery. Je to najvzácnejší dar, ktorý nám nik nemôže vziať! Ďakujme Pánovi zaňho každý deň, modlitbou a pravdivým kresťanským životom. Boh nás miluje, ale očakáva, že ho budeme i my milovať!

V tejto chvíli nechcem ďakovať iba Bohu. Pápež nie je sám pri vedení Petrovej loďky, i keď má najväčšiu zodpovednosť. Nikdy som sa necítil osamelý pri nesení radostí i ťarchy Petrovho úradu. Pán mi dal mnohých ľudí, ktorí mi veľkodušne a s láskou k Bohu a k Cirkvi pomáhali a boli mi na blízku. Predovšetkým vy, drahí bratia kardináli:

vaša múdrosť, vaše rady, vaše priateľstvo boli pre mňa vzácné. Moji spolupracovníci, začnem mojím Štátnym sekretárom, ktorý ma verne počas týchto rokov sprevádzal, Štátnym sekretariátom a celou Rímskou kúriou, ako i všetkými, ktorí v rôznych oddeleniach konajú svoju službu Svätej stolici: sú mnohí, v úzadí, a práve v tomto tichu, v každodennom nasadení, v duchu viery a s pokorou boli mojou pevnou a spoľahlivou oporou.

Osobitne sa obraciam na Cirkev v Ríme, na moju diecézu! Nemôžem nespomenúť bratov v biskupskej službe a v kňazstve, zasvätené osoby a celý Boží ľud. Počas pastoračných návštev, stretnutí, audiencií a ciest som vždy vnímal veľkú pozornosť a hlbokú náklonnosť. Mal som rád všetkých a každého bez rozdielu, s láskou, ktorá je v srdci každého Pastiera, predovšetkým Rímskeho biskupa, nástupcu apoštola Petra. Každý deň som vás zahŕňal do modlitieb s otcovským srdcom.

Chcel by som ešte pozdraviť všetkých a poďakovať vám: pápežovo srdce objíma celý svet. Rád by som vyjadril svoju vďačnosť Diplomatičkému zboru pri Svätej stolci, ktorý sprítomňuje veľkú rodinu národov. Myslím zároveň na všetkých, ktorí sa angažujú za dobrú komunikáciu a ďakujem im za túto dôležitú službu.

Chcem sa zároveň zo srdca poďakovať mnohým ľuďom z celého sveta, ktorí mi počas uplynulých týždňov zaslali dojímavé prejavy pozornosti, priateľstva a modlitby. Naozaj, pápež nie je nikdy sám. Teraz to zažívam opäť, veľmi silným spôsobom, ktorý sa dotýka môjho srdca. Pápež patrí všetkým a mnohí ľudia sa cítia byť veľmi blízko pri ňom. Dostávam mnoho listov od veľkých tohto sveta: predstaviteľov štátov, od najvyšších rehoľných predstavených, od reprezentantov sveta kultúry atď. Dostávam však i mnoho pozdravov od jednoduchých ľudí, ktorí mi píšu zo srdca a prejavujú mi svoju náklonnosť, rodia sa zo skutočnosti, že sme spolu s Kristom, v Cirkvi. Tieto osoby mi nepíšu tak ako sa zvykne písať nejakému vládcovi či niekomu veľkému, koho nepoznáme. Píšu mi ako bratia a sestry alebo ako synovia a dcéry s vedomím silného láskyplného rodinného puta. Tu sa môžem rukou dotknúť Cirkvi – nie ako organizácie, ani asociácie s náboženským či humanitným cieľom, ale ako živého tela, spoločenstva bratov a sestier v Tele Ježiša Krista, ktoré všetkých zjednocuje. Zažiť Cirkev týmto spôsobom a môcť sa takmer dotknúť sily jej pravdy a jej lásky je dôvodom pre radosť v čase, keď mnohí hovoria o jej úpadku. Vidíme však, ako Cirkev i dnes žije!

V týchto posledných mesiacoch som vnímal úbytok svojich síl a prosil som nástojeivo Boha v modlitbe o jeho svetlo, aby som sa vedel správne rozhodnúť nie pre dobro mňa samého, ale pre

dobro Cirkvi. Urobil som tento krok v plnom vedomí jeho závažnosti i jeho nezvyčajnosti, ale s hlbokým pokojom mysle. Milovať Cirkev znamená mať odvahu urobiť ťažké, pretrpené rozhodnutia, vždy prihliadajúc na dobro Cirkvi a nie vlastné.

Dovolím si opäť pripomenúť 19. apríl 2005. Závažnosť rozhodnutia tkvela v skutočnosti, že od tej chvíle som bol v ustavičnom nasadení pre Pána. V neprestajnom – to znamená, že ten, kto nesie Petrov úrad nemá viac žiadne súkromie. Patrí vždy a úplne všetkým, celej Cirkvi. Z jeho života takpovediac zmizne jeho súkromný rozmer. Mohol som to zakúsiť a prežívam to i teraz, že svoj život nájde ten, kto ho daruje. Spomenul som pred chvíľou, že mnohí ľudia, ktorí milujú Pána, milujú i Petrovho nástupcu a prejavujú mu náklonnosť. Pápež má naozaj bratov a sestry, synov a dcéry po celom svete a cíti sa bezpečne v objatí vášho spoločenstva, pretože už viac nepatrí sebe, ale patrí všetkým a všetci patria jemu.

„Vždy“ znamená i „navždy“ - nie je viac možnosť návratu k súkromiu. Moje rozhodnutie zanechať aktívne vykonávanie úradu neznamená toto. Nevrátim sa k súkromnému životu, k cestovaniu, stretnutiam, prijatiam, konferenciám atď. Neopustím kríž, ale novým spôsobom ostanem pri Ukrižovanom Pánovi. Nebudem viac nositeľom úradnej moci pri spravovaní Cirkvi, ale ostanem v službe modlitby, takpovediac, v Petrovom ovčinci. Sv. Benedikt, ktorého meno nosím ako pápež, mi v tom bude veľkým vzorom. Ukázal nám cestu života, ktorá či už aktívna alebo pasívna, patrí celkom Božiemu dielu.

Ďakujem všetkým a každému za rešpekt a pochopenie, s akým ste prijali toto dôležité rozhodnutie. I naďalej budem sprevádzať cestu Cirkvi modlitbou a rozjímaním, v oddanosti Pánovi a jeho Neveste, pre ktorých som sa snažil žiť každý deň až doteraz a pre ktorých chcem žiť navždy. Prosím vás, aby ste na mňa pamätali pred Bohom a predovšetkým, modlili sa za kardinálov, ktorí sa zišli kvôli takej významnej úlohe, i za nového Nástupcu apoštola Petra: nech ho Pán sprevádza svetlom a silou svojho Ducha.

Prosme o materinský príhovor Pannu Máriu, Matku Božiu a Matku Cirkvi, nech sprevádza každého z nás i celé cirkevné spoločenstvo. Jej sa zverujeme s hlbokou dôverou.

Drahí priatelia, Boh vedie svoju Cirkev, podpiera ju vždy, a najmä v náročných momentoch. Nestráťme nikdy pohľad viery, ktorá je jedinou pravou víziou cesty Cirkvi a sveta. V našich srdciach, v srdci každého z vás, nech je vždy radostná istota, že Pán je po našom boku, neopustí nás, je nám na blízku a objíma nás svojou láskou. Ďakujem.“

Preložila: sr. Agnes Jenčíková CJ
snímka Peter Zimen

Svätý Otec Benedikt XVI. opustil úrad nástupcu svätého Petra

Vatikán 28. februára (RV) - Benedikt XVI. 28. februára 2013 úderom 20:00 h opustil úrad nástupcu svätého Petra. Začalo tak obdobie „sede vacante“ - uprázdnenie Apoštolského stolca až do zvolenia nového pápeža.

Posledný deň pontifikátu sa Benedikt XVI. v Klementínskej sále Apoštolského paláca stretol so 144 kardinálmi, ktorý boli prítomní už aj na stredajšej generálnej audiencii. Dekan kardinálskeho zboru - kardinál Angelo Sodano - najskôr v mene všetkých pozdravil Svätého Otca a poďakoval mu za osem rokov jeho služby:

„Svätosť,

s veľkým pohnutím dnes otcovia kardináli, ktorí sú tu v Ríme, prichádzajú k vám, aby vám ešte raz prejavili svoju hlbokú náklonnosť a rovnako vyjadrili úprimnú vďačnosť za vaše svedectvo nezištnej apoštolskej služby pre dobro Kristovej cirkvi a celého ľudstva.

Uplynulú sobotu ste po duchovných cvičeniach vo Vatikáne poďakovali svojim spolupracovníkom z Rímskej kúrie týmito dojímavými slovami: „Priatelia, chcem poďakovať vám všetkým, a to nie iba za uplynulý týždeň, ale za celých osem rokov, počas ktorých ste spolu so mnou s veľkou kompetenciou, náklonnosťou, láskou a vierou, niesli bremeno Petrovho úradu“.

Milovaný a ctihodný Petrov nástupca, to my musíme poďakovať vám za príklad, ktorý ste nám dávali počas týchto ôsmich rokov pontifikátu. 19. apríla 2005 ste sa zaradili do dlhej reťaze nástupcov sv. Petra a dnes, 28. februára 2013, sa chystáte opustiť nás v očakávaní, že kormidlo Petrovej loďky prejde do iných rúk. Apoštolská postupnosť, ktorú Pán prisľúbil svätej Cirkvi, bude naďalej pokračovať až do času, keď na zemi zaznie hlas anjela apokalypsy, ktorý zvolá: „Tempus non erit amplius ... consummabitur mysterium Dei“ (Zjv 10,6-7) „Času už nebude ... zavŕši sa Božie tajomstvo!“ S príchodom nového neba a novej zeme sa tak ukončia dejiny Cirkvi spolu s dejinami sveta.

Svätý Otče, s hlbokou láskou sme sa pokúšali správať vás na vašej ceste, znovu prežívajúc skúsenosť Emauzských učeníkov, ktorí potom, čo kráčali spolu s Ježišom, dlhší čas hovorili jeden druhému: „Či nám nehořelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával?“ (Lk 24,32). Áno, Svätý Otče, vedzte, že aj naše srdcia horeli, keď sme denne kráčali spolu s vami posledných osem rokov. Dnes vám ešte raz chceme vyjadriť celú našu vďačnosť. Všetci spoločne, jedným hlasom opakujeme typické vyjadrenie v jazyku vašej vlasti: „Vergelt's Gott“, Nech vám Boh odplatí!“

Potom oslovil prítomných kardinálov Benedikt XVI.:

„Ctihodní milí bratia,

s veľkou radosťou vás vítam a každého z vás srdečne pozdravujem. Ďakujem kardinálovi Angelovi Sodanovi, ktorý vedel, ako vždy, sprostredkovať pocity celého kolégia, cor ad colloquiter. Ďakujem vám zo srdca, vaša eminenca!

Chcel by som vám povedať, že podobne ako to bolo u Emauzských učeníkov, aj pre mňa bolo radosťou putovať s vami počas týchto rokov vo svetle prítomnosti vzkrieseného Pána. Ako som to včera povedal pred tisíckami ľudí, ktoré zaplnili Námestie sv. Petra, vaša blízkosť, vaše rady, boli pre mňa veľkou pomocou v mojom úrade. Počas týchto ôsmich rokov sme s vierou prežívali krásne momenty žiarivého svetla Cirkvi na ceste spolu aj s takými chvíľami, v ktorých bolo nebo zatiahnuté mrakmi. Snažili sme sa slúžiť Kristovi a jeho Cirkvi s hlbokou a úplnou láskou, ktorá je podstatou našej služby.

Darovali sme nádej, ktorá pochádza od Krista, a ktorá sama o sebe môže osvetliť púť. Spoločne môžeme ďakovať Pánovi, že nám umožnil rásť v spoločenstve, spoločne ho žiadajúc o pomoc pri ešte väčšom raste v tejto hlbokej jednote tak, aby kolégium kardinálov bolo ako orchester, ktorého rozmanitosť, ktorá je prejavom univerzálnej Cirkvi, vždy prispievala k väčšej a jednotnejšej harmónii. Rád by som vám zanechal jednoduchú myšlienku, ktorá mi leží na srdci, myšlienku o Cirkvi, jej tajomstve, ktorá znamená pre všetkých nás, dá sa to tak povedať, dôvod a zmysel života. Pomôžem si vyjadrením Romana Guardiniho, ktoré napísal presne v tom roku, keď koncilová otcovia schválili konštitúciu Lumen Gentium. Bolo to jeho posledné vyjadrenie s osobným venovaním aj pre mňa, takže slová tejto knihy sú pre mňa obzvlášť drahé.

Guardini hovorí: „Cirkev nie je inštitúciou vymyslenou a vybudovanou za stolom, ale živou realitou. Žije v priebehu čias, neustále sa vytvára, ako každá živá ľudská osoba, sa mení, ale ostáva rovnaká vo svojej podstate. Jej srdcom je Kristus.“

Zdá sa mi, že takúto skúsenosť sme zažili aj včera na námestí. Je vidieť, že Cirkev je živým telom, oživeným Duchom Svätým a žije skutočne z Božej moci. Je vo svete, ale nie je zo sveta. Pochádza od Boha, Krista, Ducha, ako sme to včera videli. Preto má Guardini naozaj pravdu, keď hovorí: „Cirkev sa prebúdzá v dušiach.“

Cirkev žije, rastie a prebúdzá sa v dušiach, ktoré, ako Panna Mária, prijímajú Božie slovo a chápu ho pôsobením Ducha Svätého. Ponúkajú Bohu svoje telo a práve vo svojej chudobe a pokore sa stávajú schopnými dávať Krista svetu. Prostredníctvom Cirkvi ostáva tajomstvo vtelenia vždy prítomné. Kristus neprestajne prechádza dejinami a všetkými miestami. Ostávajme jednotní, drahí bratia, v tomto tajomstve, v modlitbe, osobitne v každodennej Eucharistii, a tak slúžme Cirkvi a celému ľudstvu. V tom spočíva naša radosť, ktorú nám nikto nemôže vziať.

Predtým, ako každého z vás osobne pozdravím, chcel by som vám povedať, že vám budem aj naďalej nablízku modlitbou, osobitne v nasledujúcich dňoch, aby ste sa plne odovzdali poslušnosti pôsobenia Ducha Svätého

pri voľbe nového pápeža. Nech vám Pán ukáže to, čo si On žiada. Medzi vami, v tomto Kolégii kardinálov, sa nachádza aj budúci pápež, ktorému už dnes sľubujem moju bezpodmienečnú úctu a poslušnosť. S láskou a vďačnosťou vám za toto všetko udeľujem svoje apoštolské požehnanie,“ dodal Benedikt XVI., ktorý sa po príhovore rozlúčil s každým osobne.

Podvečer pred 17:00 h sa potom Svätý Otec rozlúčil s Vatikánom. Pred Apoštolským palácom na Námestí sv. Damaza sa s ním s dojatím lúčili zamestnanci a blízki spolupracovníci. Autom sa potom previezol cez záhrady na vatikánsky heliport, kde sa s ním rozlúčil dekan kardinálskeho kolégia Angelo Sodano. V celom Ríme sa na rozlúčku s odchádzajúcim Svätým Otcom rozozvučali zvony. Benedikt XVI. sa vrtuľníkom previezol do letného sídla v Castel Gandolfé. Na tomto mieste by mal zostať do apríla, do kedy bude pre neho pripravené nové bývanie v prebudovanom kláštore vo Vatikánskych záhradách. Ešte predtým si však naposledy ako pápež obzrel z vtáčej perspektívy Rím. Vrtuľník preletel ponad Námestie sv. Petra, Koloseum či Lateránsku baziliku, katedrálu rímskeho biskupa. Rovnako sa v nízkej výške priblížil aj k rímskemu letisku Ciampino, ktoré ho vždy vívalo po jeho zahraničných apoštolských cestách, ktorých bolo celkovo 24.

Do Castel Gandolfá priletel okolo pol šiestej hodine. Počas priletu ho vítali viaceré transparenty, ako napríklad „Benedikt, nie si nikdy sám“, „Ďakujeme za všetko“ či „Stojíme pri tebe“. Tisíce veriacich sa zišlo na námestí pred palácom, aby naposledy zvolali „Nech žije pápež Benedikt XVI.“ Svätý Otec ich oslovil tamojších obyvateľov z balkóna rezidencie:

„Ďakujem! Ďakujem zo srdca!

Drahí priatelia, som šťastný, že som tu s vami, obklopený nádherou stvorenstvom i vašou, ktorá mi veľmi dobre padne, ďakujem za vaše priateľstvo, za vašu lásku.

Viete, že tento môj dnešný deň je iný ako predošlé, nie som viac Najvyšším veľkňazom Katolíckej cirkvi, od ôsmej hodiny večer už ním viac nie som. Som jednoduchým pútnikom, ktorý začína posledný úsek svojho putovania na tejto zemi. Rád by som však ešte celým svojím srdcom, so všetkou láskou, modlitbou, s mojím rozjímaním, so všetkými mojimi vnútornými silami pracoval pre spoločné dobro Cirkvi a ľudstva. Vaša sympatia je mi veľkou oporou. Poďme vpred spoločne s Pánom pre dobro Cirkvi a sveta.

Ďakujem. Z celého srdca vám teraz udeľím požehnanie: Nech nás žehná Všemohúci Boh, Otec, Syn a Duch Svätý.

Ďakujem, dobrú noc. Ďakujem vám všetkým.“

O ôsmej hodine večer nastalo obdobie uprázdneného Apoštolského stolca. Krátko po tom na znamenie konca jeho pontifikátu dvojica členov Švajčiarskej gardy, ktorá sa stará o bezpečnosť pápeža, uzavrela hlavnú bránu paláca. Zo stožiaru zároveň spustili pápežskú vlajku.

Vo Vatikáne sa nestane nič mimoriadne, iba sa predpokladá zapečatenie pápežského apartmánu a výťah, ktorý do neho vedie. Nič iného sa diať nebude, poznamenal P. Lombardi.

Popoludní spolupracovníci Svätého Otca odoslali z jeho twitterovského účtu posledné krátke posolstvo: „Ďakujem za vašu lásku a podporu. Nech zakúsíte radosť z toho, že sa Kristus stane centrom vášho života.“ „Potom, ako spresnila Pápežská rada pre spoločenské komunikačné prostriedky, bude účet zastavený, nie zrušený. Pokiaľ to nový pápež bude považovať za vhodné, môže v komunikácii na sociálnej sieti twitter pokračovať. V období sede

vacante, ale účet pontifex fungovať nebude, jeho služba sa skončila dnes popoludní.“

Benedikt XVI. je v súčasnosti emeritným Svätým Otcom, a to bez formálnych povinností.

V piatok 1. marca - teda prvý deň obdobia sede vacante - dekan kardinálskeho zboru zvolá všetkých kardinálov k spoločným poradám pred chystaným konkláve - tzv. generálnym kongregáciám. Hovorca Svätej stolice P. Federico Lombardi informoval, že tie sa môžu začať od pondelka 4. marca. Kongregácie sa uskutočnia v novej synodálnej aule a kardináli sami stanovia ich počet.

Hovorca Svätej stolice tiež uviedol počty doteraz akreditovaných novinárov, ktorú budú sledovať nastávajúce obdobie sede vacante. Udalosti bude sledovať 3 641 mediálnych pracovníkov zo 61 krajín. Spravodajstvo budú pokrývať v 24 jazykoch. V závere brífingu sa vyjadril k hlbokému gestu Benedikta XVI., ktorým pri dnešnej audiencii pre kardinálske kolégium vyjadril svoju podriadenosť budúcemu Svätému Otcovi:

„Nebolo to povinné gesto, avšak veľmi krásne. Naďalej vysvetľuje, v akom postoji chce Benedikt XVI. prežívať svoj neobvyklý stav emeritného pápeža. Nemá v sebemenšom úmysle zasahovať do rozhodovania svojho nástupcu a ako každý člen Cirkvi jasne vyhlásil, že uznáva autoritu najvyššieho cirkevného pastiera v tom človekovi, ktorý bude zvolený. Benedikt XVI. to povedal špecificky kardinálskemu kolégium a realisticky naznačuje, že jeho nasledovníkom bude pravdepodobne jeden z kardinálov. Výraz nepodmienej úcty a poslušnosti budúcemu pápežovi bol úplne neočakávaný, nepredpokladaný a výnimočne dosvedčuje postoj Benedikta XVI.“

RV SK / RV CZ / snímka RV

Na Benedikta XVI. pamätali vo Veľkej Británii i talianski väzni

Veľká Británia/Taliansko 25. februára (RV) - Poďakovanie za pontifikát Benedikta XVI. v nedeľu vyjadrili katolícki veriaci počas svätej omše obetovanej na úmysel pápeža vo Westminstersej katedrále. „Modlime sa predovšetkým za pápeža Benedikta XVI., ktorý sa s prekvapujúcou odvahou a pokorou pripravuje na odchod z katedry sv. Petra,“ povedal počas homílie westminsterský arcibiskup a predseda Konferencie biskupov Anglicka a Walesu Vincent Nichols.

„Vždy pripomínal, že náš osobný vzťah s Pánom je v centre nášho života viery a že tento vzťah je prežívaný a vytváraný v rámci spoločenstva Cirkvi,“ uviedol arcibiskup. Poukázal aj na jeho neúnavnú službu, ako aj na návštevu pápeža v Spojenom kráľovstve v septembri 2010. Ako povedal, jeho „jediným cieľom“ bolo pripomenúť, že Cirkev je tu pre službu iným a nie sama pre seba a tiež „ohlasovať silu lásky, ktorá vždy pramení z prítomnosti Ježiša Krista“. „Silným obrazom o úrade pápeža Benedikta“ pre neho samotného ostáva modlitba pred Najsvätejšou sviatosťou pod nočnou oblohou v Hyde Parku, na ktorej sa zúčastnilo 90-tisíc ľudí. „Tam, v tom hlbokom a pozoruhodnom tichu, nás viedol k Pánovi,“ uviedol anglický prímás.

Za pápeža Benedikta XVI. sa v týchto dňoch modlia aj talianski väzni. Rímsku väznicu Rebibbia navštívil pápež ešte v decembri 2011. Hovorí don Sandro Spriano, kaplán väznice: „Počas všetkých svätých omší, ktoré sme tu slávil, sme znovu prežívali aj moment jeho návštevy. Okrem toho máme pred kostolom cyprusový strom, ktorý nám daroval ako spomienku na jeho návštevu. Takže na neho spomíname, modlíme sa za neho a chceme mu ešte raz poďakovať.“ Podľa dona Spriana je spomienka na návštevu pápeža vo väznici a jeho prívetivosť stále živá: „Zanechala nezmazateľnú stopu!“ -mf-

Škótsky kardinál Keith O'Brien sa nezúčastní na konkláve

Vatikán 25. februára (RV) - Ako oznámil Štátny sekretariát Svätej stolice, Benedikt XVI. prijal 18. februára demisiu škótskeho kardinála Keitha Michaela Patricka O'Briena. Arcibiskup Edinburgu - Saint Andrews sa zriekol svojho pastoračného úradu pred niekoľkými mesiacmi - 13. novembra 2012 - kvôli zdravotným problémom a blížiacemu sa dovŕšeniu kánonického veku. Ako pri dnešnom brífingu zdôraznil hovorca Svätej stolice, pápežovo odstúpenie si vyžaduje rýchle definitívne doriešenie rôznych záležitostí pred obdobím sede vacante.

Benedikt XVI. vedel už dlhší čas o žiadosti škótskeho kardinála a prijal ju s tým, že definitívnu platnosť nadobudne neskôr.

Rozhodnutie Svätého Otca teda nesúvisí s aktuálnymi mediálnymi útokmi na škótskeho kardinála, ktoré P. Federico Lombardi odmietol komentovať. Mojou úlohou je informovať o rozhodnutiach Svätého Otca, nie vyjadrovať sa k informáciám šíreným komunikačnými prostriedkami, podotkol. Vyhlásenie Svätej stolice sa naviac nezmieňuje o účasti kardinála O'Briena na nadchádzajúcej voľbe pápeža, ale skôr sa vzťahuje iba k správe arcidiecézy, dodal taliansky jezuita.

Kardinál O'Brien v súkromnom vyhlásení informoval, že sa na konkláve nezúčastní. Uistil o svojich modlitbách za kardinálov voličov a vyjadril poďakovanie Benediktovi XVI. za jeho vládnuť a láskavosť. Prial by som si, aby mediálna pozornosť bola upretá skôr na Benedikta XVI. a jeho nástupcu, a nie na mňa, uviedol škótsky kardinál a dodal: Budem sa modliť s nimi a za nich, aby vo svetle Ducha svätého urobili správne kroky pre budúce dobro Cirkvi. Keď sa pozriem späť na svoj pastoračný úrad, uzatvára kardinál, ďakujem Bohu za všetko dobré, čo som bol schopný vykonať. Za možné opomenutie sa ospravedlňujem každému, koho som mohol uraziť, píše emeritný arcibiskup škótskeho hlavného mesta pred odchodom do ústrania. RV CZ

Svätá stolica a Južný Sudán stabilizovali diplomatické vzťahy

Vatikán 25. februára (RV) - „Svätá stolica a Juhosudánska republika sa v snahe podporiť svoje priateľské vzťahy, rozhodli spoločnou zmluvou stabilizovať vzájomné diplomatické vzťahy na úrovni apoštolskej nunciatúry zo strany Svätej stolice a veľvyslanectva zo strany Južného Sudánu.“ Komuniké o nadviazaní plných diplomatických vzťahov medzi oboma krajinami vydala Tlačová kancelária Svätej stolice. Počet krajín, s ktorými Svätá stolica udržuje plné diplomatické vzťahy sa tak zvýši na 180.

Južný Sudán je samostatnou republikou od 9. júla 2011, keď o tom v referende rozhodli obyvatelia krajiny. Krajina zažila dve občianske vojny, posledná z nich si v rokoch 1983 - 2005 vyžiadala takmer 2 milióny obeť. Dôvodom vojny bolo násilne zavedenie islamského práva šaría, proti čomu sa postavilo kresťanské a animistické obyvateľstvo. V krajine dvakrát väčšej ako Taliansko žije osem miliónov ľudí, z toho 60% kresťanov, zvyšných 40% praktizuje rôzne tradičné náboženstvá. Napriek veľkým poľnohospodárskym a nerastným zdrojom patrí krajina k najchudobnejším na svete. -mf-

Vo veku 92 rokov zomrel belgický kardinál Julien Ries

Belgicko/Vatikán 25. februára (RV) - Vo veku 92 rokov zomrel v sobotu v Tournai v Belgicku kardinál Julien Ries, bývalý profesor dejín náboženstiev na Katolíckej univerzite v Louvain-la-Neuvène, považovaný za najväčšieho náboženského antropológa súčasnosti. „Prostredníctvom vzdelávania a výskumu, predovšetkým v oblasti dejín náboženstiev, bol uznávaným odborníkom, vždy túžiacim svedčiť o viere medzi svojimi rovesníkmi, v duchu dialógu,“ uvádza Benedikt XVI. v kondolenčnom telegrame adresovanom Mons. Guyovi Harpignymu, biskupovi Tournai. Pápež ho označuje za „významného muža viery“ a „verného služobníka Cirkvi“. Rodine zosnulého kardinála a všetkým, ktorí sa zúčastnia na pohrebnom obrade udeľuje svoje apoštolské požehnanie.

Kardinál, ktorý by sa bol 19. apríla dožil 93 rokov, sa narodil v Luxemburgu. Za kňaza bol vysvätený 12. augusta 1945. Vyštudoval teológiu, filozofiu a dejiny Východu, doktorát získal na Katolíckej univerzite v Louvaine. Ako profesor sa zaujímal predovšetkým o východné náboženstvá, ako napríklad hinduizmus, budhizmus či islam. Založil Centrum dejín náboženstiev na Katolíckej univerzite v Louvaine a vydal niekoľko kníh. V rokoch 1979 až 1985 pôsobil ako poradca na Sekretariáte pre nekresťanov. Francúzska akadémia mu v roku 1986 udelila cenu Dumasa Millera a v roku 1987 získal cenu Furtado za vedeckú činnosť. Medzi jeho známe diela patrí Svätosť v náboženských dejinách ľudstva. V roku 2009 daroval katolíckej univerzite Sacro Cuore v Miláne svoju zbierku kníh, všetky rukopisy a korešpondenciu s náboženskými historikmi z celého sveta. Súkromná zbierka obsahuje približne 8-tisíc kusov. Na univerzite bol následne zriadený Archív Juliána Riesa. Univerzita mu 27. októbra 2010 udelila čestný titul doctor honoris causa „za vnútornú hodnotu jeho štúdií, jeho neúnavnú činnosť v oblasti vedeckého a kultúrneho dedičstva, rozhodujúci príspevok v oblasti výskumu náboženského fenoménu, ktorý umožnil porozumieť špecifickej povahe človeka chápaného ako homo religiosus“. Benedikt XVI. ho za kardinála kreoval 18. februára 2012. -mf-

Kardinál Rāi na návšteve v Rusku

Na pozvanie ruskej Pravoslávnej cirkvi začal návštevu v tejto krajine maronitský patriarcha kardinál Bechara Boutros Rāi. V Moskve sa kardinál stretne s viacerými náboženskými a politickými predstaviteľmi. Dôvodom stretnutia sú rozhovory o situácii kresťanov na Blízkom východe, osobitne v konflikte zmietanej Sýrii, kde

Rusko presadzuje politiku proti „vonkajšiemu vojenskému zásahu“. Patriarcha sa zajtra stretne s metropolitom Hilarionom, zodpovedným za zahraničné vzťahy Moskovského patriarchátu, a rovnako aj s patriarchom Kirillom a predsedom dolnej komory ruského parlamentu Sergejom Naryškinom. -js-

Zomrel kardinál Jean Honoré, emeritný arcibiskup v Tours

Vatikán 28. februára (RV) - Vo veku 92 rokov zomrel kardinál Jean Honoré, emeritný arcibiskup v Tours. Benedikt XVI. pripomenul v kondolenčnom telegrame jeho „oddanú službu Cirkvi“, osobitne „túžbu ohlasovať evanjelium do celého sveta“ a „zanietenu prácu pri príprave Katechizmu Katolíckej cirkvi“.

Kardinál Honoré sa narodil 13. augusta 1920 v Saint-Brice-en-Coglès, v arcidiecéze Rennes. Teologické štúdiá dokončil na Katolíckom inštitúte v Paríži. 29. júna 1943 prijal kňazskú vysviacku. Pavol VI. ho 24. októbra 1972 vymenoval za biskupa Evreux v Normandii. O deväť rokov neskôr bol vymenovaný za arcibiskupa Tours. Za kardinála ho kreoval Ján Pavol II. 21. februára 2001. -mf-

Tanzánia: Kresťania majú obavy, moslimovia im sľubujú pohromu

„Ďakujeme našim mladým, ktorí boli vyškolení v Somálsku, že zavraždili neveriacich. Zomrú ešte mnohí ďalší. Podpálime domy a kostoly. Ešte sme neskončili: pripravte sa, na Veľkú noc vás čaká pohroma.“ Takto šokujúco znie text smsky, podpísanej skupinou „Moslimská obnova“, ktorú dostali miestni biskupi a kňazi. Pritom len v nedeľu bol pred kostolom zavraždený katolícky kňaz Evarist Mushi.

Medzi veriacimi rastú obavy a zmätok. Premiér zvolal mimoriadny summit za účasti moslimských a kresťanských predstaviteľov. Ako informovala agentúra Fides, stretnutie nebolo úspešné. Niektorí moslimskí vodcovia vyzvali k prepusteniu muža, ktorý v nedeľu 10. februára pravdepodobne zavraždil protestantského pastora Mathewa Kachira.

Podľa agentúry za súčasnú situáciu nesie z časti zodpovednosť aj tanzanský prezident Jakaya Kikwete, ktorý počas volebnej kampane prisľúbil moslimskej populácii zmenu v ústave: zavedenie opatrenia v súlade so zákonom o rúhaní. Väčšina obyvateľov je však proti tomuto kroku, islamistické skupiny tak spustili svoju teroristickú kampaň. -mf-

Konferencia k 1 150. výročiu začatia misie svätých Cyrila a Metoda

Rím 25. februára (RV) - „Svätí Cyril a Metod medzi slovanskými národmi: 1150 rokov od začiatku misie“ - je názov medzinárodnej konferencie, ktorá sa konala 25. a 26. februára 2013 na Pápežskom východnom inštitúte a Pápežskej Gregorovej univerzite pod záštitou slovenského kardinála Jozefa Tomka, emeritného prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov, a arcibiskupa Cyrila Vasiľa, sekretára Kongregácie pre východné Cirkvi, ktorí sú zároveň jeho hlavnými organizátormi.

Kardinál Bertone napísal účastníkom kongresu o sv. Cyrilovi a Metodovi

Účastníkom konferencie zaslal pozdravný telegram aj štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone. List je adresovaný slovenskému kardinálovi Jozefovi Tomkovi, jednému z organizátorov konferencie. Pri tejto príležitosti prinášame preklad listu.

Vaša eminencia kardinál Jozef Tomko

Pri príležitosti medzinárodného kongresu na tému „Sv. Cyril a Metod medzi slovanskými národmi: 1150 rokov od začiatku ich misii“, Najvyšší Veľkňaz posíla svoj srdečný pozdrav organizátorom, prednášajúcim a všetkým účastníkom. Vyjadruje živé uznanie pre takúto iniciatívu, ktorá zhromažďuje významné a kvalifikované osobnosti cirkevneho a akademického života, a praje, aby štúdium misionárskeho diela svätých bratov, podporované ich nebeským príhovorom, prispelo k osvieteniu a k podnieteniu aktuálneho úsilia novej evanjelizácii a vyzývaním materskej pomoci Preblahoslavenej Panny Márie zo srdca posíla Vašej eminencii a ostatným dôstojným bratom kardinálom a biskupom, váženým profesorom a všetkým prítomným žiadané apoštolské požehnanie.

Kardinál Tarcisio Bertone

Prvý deň vedeckej konferencie sa začal archieprejskou liturgiou v Bazilike Santa Maria Maggiore, ktorej predsedal prešovský arcibiskup metropolita Ján Babjak. V závere liturgie sa prítomným prihovril arcibiskup Cyril Vasiľ, sekretár Kongregácie pre východné cirkvi. V krátkosti vyzdvihol symbolicko-historický význam tohto miesta, na ktorom na začiatku misie solúnskych bratov odznela prvýkrát liturgia v staroslovienčine.

Účastníci kongresu sa následne premiestnili na Pápežský orientálny inštitút, kde sa príhovorom rektora P. Jamesa McCanna SJ začala vedecká konferencia, ktorej predsedal kardinál Jozef Tomko. Po privítaní biskupov a veľvyslancov vyzdvihol ovocie misie solúnskych bratov, ktoré je ešte stále prítomné predovšetkým v stredovýchodnej Európe, ale vďaka emigrácii aj v celej Amerike

a v Austrálii. Poukázal tiež na význam tohto akademického podujatia, ktoré je doplnením národnej púte do Ríma.

Po ňom nasledoval príspevok Mons. Viliama Judáka, nitrianskeho biskupa, ktorý sa venoval historickému a politickému aspektu misie sv. Cyrila a Metoda. Po nitrianskom biskupovi vystúpil so svojím príspevkom arcibiskup Cyril Vasiľ, v ktorom sa venoval ekzeziologickému kontextu misie sv. Cyrila a Metoda medzi Byzanciou a Rómom.

Hlavným bodom dopoludňajšieho programu bolo vystúpenie kardinála Gianfranca Ravasiho, predsedu Pápežskej rady pre kultúru, ktorý vo svojom veľmi živom a pútavom príhovore poukázal na vzťah prekladov Svätého písma a rozvoja národných kultúr. Do širokého kontextu tohto fenoménu zasadil prínos sv. Cyrila a Metoda. V tejto súvislosti objasnil termín inkulturácia, ktorá sa deje prostredníctvom písaného slova.

Dopoludňajší blok prednášok ukončil prof. Christian Hannick, odborník na slovanskú filológiu na univerzite vo Würzburgu, ktorý sa venoval téme: Liturgia v národných jazykoch. Teologické a pastoračné otázky vo svetle diela sv. Cyrila a Metoda. Popoludní odzneli prednášky P. Richarda Čemusa SJ, profesora na Pápežskom orientálnom inštitúte, doktora Andreja Škovieru zo Slovenskej akadémie vied a doktora Šimona Marinčáka z Trnavskej univerzity.

Organizátori pozvali na konferenciu viaceré známe tváre. Vystúpilo na nej šesť kardinálov a jedenásť biskupov. Napríklad predseda Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie arcibiskup Rino Fisichela, kardináli Stanislaw Dziwisz a Dominik Duka, apoštolský exarcha Atén Dimitrios Salachas, prof. Samir Khalil Samir SJ, PIO a ďalšie mená. Vystúpili i samotní garanti konferencie kardinál Jozef Tomko a arcibiskup Cyril Vasiľ a ďalší odborníci.

-jm-/ snímka Peter Zimen

Slovenskí veriaci s biskupmi na Národnej púti v Ríme

Rím 26. februára (TK KBS) - Ulice Večného mesta zaplavili pútnici z celého Slovenska. Do Ríma prišli na trojdňovú Národnú púť biskupi spolu s množstvom kňazov, rehoľníkov a rehoľníčok, seminaristov a veriach. Pri hroboch si uctili svätých apoštolov a v prebiehajúcom Roku viery a Roku sv. Cyrila a Metoda oslávia svojich vierozvestcov.

„Naša katolícka viera - nás Slovákov - spája s Rímom. Nie je to teda len hrob sv. Cyrila, ukrytý v tejto bazilike. Veď hrob arcibiskupa Metoda sme dodnes nenašli, a predsa sme nestratili odkaz jeho misie. Obaja sa ešte za života rozhodli pre jednotu s nástupcom svätého Petra,“ povedal Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita, ktorý predsedal prvej spoločnej svätej omši pre slovenských pútnikov v Bazilike sv. Klementa, kde je od roku 869 pochovaný sv. Cyril.

Arcibiskup Bober, s ktorým svätú omšu koncelebrovali ďalší členovia KBS a desiatky kňazov, v homílii povzbudil prítomných k úprimnému odovzdávaniu viery, a to nielen k jej prijímaniu, ale aj k pevnej jednote podľa príkladu svätých solúnskych bratov. Práve hrob sv. Cyrila si pútnici uctili za spevu litánii ku všetkým svätým procesiou do podzemia, kde si vypočuli úryvok z encykliky bl. pápeža Jána Pavla II. Slavorum apostoli (Apoštoli Slovanov).

Svätá omša v Bazilike sv. Klimenta bola prvou zo spoločných slávení počas Národnej púte, ktorá predstavuje jeden z vrcholov slávania Cyrilo-metodského roka. Ten bol otvorený vlni v júli v starobylej Nitre. Vyvrcholil v septembri tohto roka. Za slávenie dnešnej bohoslužby sa v závere poďakoval i prior Baziliky sv. Klimenta John M. Cunningham OP, ktorému prejavil vďačnosť predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský.

Posledné požehnanie od Benedikta XVI. na verejnosti si na zaplnenom Svätopeterskom námestí vo Vatikáne nenechali ujsť ani účastníci Národnej púte v Ríme.

Na jeho poslednej generálnej audiencii spojenej s tradičným príhovorom a modlitbou Anjel Pána prejavili vďaku a slová úcty za jeho končiaci pontifikát.

Od skorého rána prichádzali na Námestie sv. Petra vo Vatikáne pútnici z celého sveta. Krátko po 9:00 h bolo podľa údajov Vatikánskeho rozhlasu na tomto námestí i priľahlej ulici Via della Conciliazione, ktorá vedie od Anjelského hradu k Bazilike sv. Petra vo Vatikáne, zhromaždených okolo stotisíc veriacich. Medzi vlajkami zo všetkých kontinentov a pokrikmi nechýbali ani tie spod Tatier. „Ďakujeme. Verné Slovensko.“, „Máme Ťa radi!“ , „Zostaň ešte s nami“ - odkazovali slovenské transparenty.

Svätému Otcovi prišlo za takmer osem rokov jeho pontifikátu poďakovať okolo 150-tisíc ľudí. V poslednej katechéze, niekoľkokrát prerušovanej aplauzom, podal dojemné svedectvo viery:

V závere potom pozdravil Svätý Otec tiež v materčine aj takmer dvetisíc pútnikov zo Slovenska:

„S láskou vítam pútnikov zo Slovenskej republiky. Bratia a sestry, ďakujem vám za modlitby a pozornosť, ktorými ste sprevádzali moju službu Nástupcu svätého Petra a zo srdca žehnám vás i vaše rodiny vo vlasti. Pochválený buď Ježiš Kristus!“

Osobitne Svätého Otca v menej pútnikov pozdravil pri súkromnom prijatí aj prezident SR Ivan Gašparovič, ktorý sa zúčastnil na večernej bohoslužbe v Bazilike sv. Petra a uctil si i hrob predchodcu súčasného pápeža blahoslaveného Jána Pavla II. Svätému Otcovi tlmočil poďakovanie za jeho službu a pri osobnom stretnutí mu odovzdal ako dar reliéf Gorazda a list, v ktorom mu vyjadril úctu za všetkých Slovákov.

Viacero pútnikov zo Slovenska po generálnej audiencii zostala na Námestí sv. Petra a navštívilo Baziliku sv. Petra.

Na tomto mieste slávilí podvečer spolu s biskupmi, s početným množstvom kňazov latinského i byzantského obradu, rehoľníkmi a rehoľníčkami a seminaristami slávnostnú svätú omšu, ktorej predsedal kardinál Jozef Tomko. Pútnikov i kardinála Tomka privítal v úvode predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský:

„Prišli sme na posvätné miesta svätého miesta Ríma, aby sme navštívili hrob sv. vierozvestcu - svätého Cyrila a aby sme pozdravili, poďakovali nástupcovi apoštolovi Petra - Svätého Otca Benedikta XVI. a aby sme aj uctili si hrob sv. Petra - prvého pápeža. Je našou veľkou radosťou, že v tejto chvíli sa nachádzame tu v Bazilike sv. Petra, niekoľko metrov vzdialený od miesta, kde je hlava ašpotolov pochovaný,“ povedal arcibiskup Zvolenský, ktorý ocenil prítomnosť všetkých slovenských pútnikov, ako aj prezidenta SR.

Kardinál Tomko sa pútníkom prihovoral v homílii:

V tomto cyrilo-metodskom roku viery aj vy, drahí bratia a sestry, ste prišli do Ríma po stopách našich vierozvestov. Prišli ste posilniť si vieru pri hrobe apoštola Petra –Skaly, na ktorej Ježiš Kristus postavil svoju Cirkev.

Prichádzate za zvláštnej situácie, keď jeden nástupca sv. Petra odchádza zo svojho úradu a čakáme na voľbu budúceho. Jednému ďakujeme a za druhého sa modlíme. Teraz je vrcholný čas, aby sme s veľkou vrúcnosťou prosili o zvláštnu Božiu pomoc a svetlo Svätého Ducha pri jeho voľbe. Robíme to s vierou, v ktorej našich predkov utvrdili sv. Cyril a Metod a ktorú považujeme za vzácne „dedičstvo otcov“.

Navštívili ste baziliku sv. Klimenta, štvrtého pápeža, ktorého telesné pozostatky priniesli naši apoštoli z predošlej misie na Kryme, polostrove v Čiernom mori. V tej bazilike ste sa pomodlili pri pozostatkoch sv. Cyrila, ktoré roku 1963 pápež Pavol VI. uložil do oltára v kaplnke zasvätenej solúnskym bratom.

Čo je „dedičstvo otcov“?

Misia sv. Cyrila a Metoda medzi slovanskými národmi bola pomerne krátka. Začala sa roku 863 ich príchodom na Veľkú Moravu a skončila sa smrťou sv. Metoda roku 885 a vyhnaním Gorazda a Metodových učeníkov. Udiala sa v zložitej kultúrno-politickej a náboženskej situácii, ktorá si vyžadovala nielen pevnú vieru, ale aj jasné rozlišovanie. Medzi Východom a Západom už panovalo napätie. Obrátenie Slovanov na kresťanskú vieru nebolo ľahké už aj preto, lebo si vyžadovalo znalosť reči. Preto môže byť ešte stále aktuálne položiť si otázku, v čom pozostáva „dedičstvo otcov“, ktoré nám zanechali sv. Cyril a Metod a akého rázu bola podstatne tak zvaná „byzantská misia“: kultúrno-politická alebo náboženská.

Z historických prameňov jasne vysvitá, že išlo o náboženskú záležitosť, o šírenie viery. Podľa „Metodovho života“ na Veľkej Morave už pred príchodom našich apoštolov pôsobili „učitelia viery z Vlách i z Grécka a z Nemecka“, teda prví misionári. Ich misionárske pokusy sa však stretli s malým úspechom pre neznalosť reči ľudu. Chýbala im teda vlastnosť, ktorá sa dnes považuje za veľmi dôležitú pre misijnú činnosť, a to je vtelenie sa evanjelia do kultúry ľudu, to značí do jeho zvykov, reči, literatúry a kultúry vôbec. Je to metóda, ako pretvoriť pohanské mravy na kresťanské, ktorú dnes voláme inkulturáciou. Túto cestu však vedeli už pred jedenástimi storočiami výborne použiť Cyril a Metod.

Kľúčom k ich misijnému úspechu bola znalosť reči našich predkov, ale obsahom ich hlásania bola viera. Byzantský cisár Michal III. teda presne vyhovel žiadosti, ktorú mu predostrel knieža Rastislav, keď od neho prosil doslova „učiteľa, ktorý by bol schopný vysvetliť nám vieru v našej reči“, teda nie nejakého politického vyslanca, ani diplomata, ani vojaka, ani obchodníka, ale učiteľa viery. Solúnski bratia mali už misionársku skúsenosť a pripravili sa na svoje poslanie prekladom z Biblie a hlavných bohoslužobných kníh. Teda „dedič-

stvo otcov“ a „odkaz“, ktorý nám oni zanechali je predovšetkým pevná viera, dar viery.

Čo vlastne viera je?

Prečo považujeme vieru za taký cenný poklad, za vzácne dedičstvo? Viacerí z vás sa ešte pamätajú na reči o viere ako o tmárstve a povere, ktorú veda a vzdelanosť pomaly vytlačia zo spoločnosti. Prinajlepšom je to vraj akýsi cit, ktorý sa protiví rozumu, vede a pokroku. Ale viera je o pravde a o veciach, ktoré si osobne nemôžeme overiť zmyslami, očami, hmatom, prístrojmi. Veriť znamená prijať za pravdu niečo, čo mi tvrdí niekto, kto to môže vedieť a poznať. Jestvuje prirodzená viera, s ktorou pracujeme každý deň: veríme učiteľom, knihám, médiám a prijímame ako pravdivé ich tvrdenia, lebo ich osobne overil niekto, komu dôverujeme.

Náboženská viera je o Bohu a o Božích veciach. My veríme Bohu, ktorý k nám prehovoril. Ako čítame v Liste k Hebrejom: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch (to je: v našej dobe) prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet“ (Hebr 1, 1-2): v Ježišovi Kristovi. Ježiš z Nazaretu nám poodkryl tvár neviditeľného Boha, ukázal nám ho ako Otca, ako Lásku, zomrel za všetkých a na tretí deň vstal z mŕtvych, ako to iní aj on sám predpovedal. Jemu teda a ním vybraným svedkom jeho vzkriesenia my veríme. Prijímame za pravdu to, čo on tvrdí o Bohu a o veciach, ktoré ani veda nemôže dokázať alebo vážne vedecky poprieť. Viera nás učí, odkiaľ pochádzame, kam ideme, čo nás čaká po smrti. Viera teda rozširuje hranice nášho rozumového poznania. Kto odmieta vieru zbavuje sa možnosti rozšíriť svoje rozumové horizonty aj poza hranice vedy, ktorá nás napríklad nemôže poučiť o posmrtnom živote. Preto prijať vieru je veľmi rozumné. Ona dáva zmysel životu, ona nám dáva pevnú nádej na večný život.

Viera nám dáva svetlo, ale aj silu. Viera je teda aj o človeku a pre človeka. Rozširuje a prehľbuje pohľad na život a na základné ľudské problémy. Je osožná najmä keď sa treba vyrovnat' s utrpením, nešťastím a krížom. Koľko sily môže dodať pohľad na trpiaceho Krista! A koľko vnútornej istoty a ozajstného pokoja srdca dodáva vzkriesený Kristus! Takú vieru sme zakúsili u našich otcov a matiek a takú radosť z viery šíri okolo seba veriaca mládež. Táto viera pretvára a zošľachťuje mravy, pomáha človeku k vyššej dôstojnosti a tak dvíha jednotlivcov i národ.

My sme tú vieru dostali ako vzácny dar, ako „dedičstvo“, ktoré sv. Cyril a Metod zanechali našim otcom aj nám a ako „odkaz“ aj nám. Za toto duchovné bohatstvo chceme dnes spoločne ďakovať všemohúcemu Bohu.

Mravná kultúra ako cyrilo-metodské dedičstvo

Kresťanská viera je svojim obsahom a účinkami kultúrou a civilizáciou ducha. Ona prenikne každú kultúru a povznesie ju. Aj keď je podstatne Božím slovom, ktorým nás Najvyšší oslovuje, musí ona sa vteliť, vrásť do života. Vrásť do konkrétneho života jednotlivcov, rodín

a samého národa. Musí sa stať dušou ľudí a ich kultúry, vteliť sa do životného štýlu človeka, do jeho každodenných rozhodnutí, do jeho spôsobu myslenia. Viera nie je len sviatočný oblek, ktorý si v nedeľu oblečieme do kostola alebo inokedy na mimoriadnu slávnosť. Vieru nám treba používať a žiť každý deň a v každej chvíli. Nemožno veriť občas v Boha, a v iných, všedných, každodenných ťažkostiach a momentoch zabudnúť na Boha. Nemožno strčiť ho do sakristie a v oblasti práce, rodiny, lásky, manželstva, ekonomiky, politiky, masmédií, verejného života chovať sa „tamquam si Deus non esset“ – „ako keby Boha nebolo“. Naši apoštoli učili našich praotcov takej činorodej viere, ktorá pretvára mravy a zvyky, inšpiruje zákony, vlieva životný optimizmus a vnáša pokojné spolunažívanie medzi ľuďmi a národy. Kresťanstvo je naozaj súhrn vzácnych ľudských hodnôt, ktoré dvíhajú človeka a sú potrebné aj pre spoločnosť. Kresťanstvo včera i dnes prináša jednotlivcom i spoločnosti spoľahlivú oporu v mravnosti a etike založenej na Desatore a na príkaze lásky. Najvyššou oporou našej cyrilometodskej viery je Ježiš Kristus, ktorý za nás zomrel, ale na tretí deň vstal z mŕtvych a viac neumiera – vzkriesený Ježiš Kristus.

Naša budúcnosť je v tom, že si budeme hájiť túto mravnú, etickú kultúru ako cyrilo-metodské dedičstvo, ako kresťanský humanizmus. Hájiť si ho a do hĺbky žiť aj v európskom spoločenstve národov. Sv. Cyril a Metod nám ukázali smer, ktorým máme bezpečne kráčať, a to v súkromnom aj verejnom živote. Ako oni, aj vy ste prišli do Ríma, aby ste sa stretli s nástupcom Sv. Petra a s bratmi vo viere, ktorí sem tiež prišli z rôznych strán sveta. Prežívate v Ríme historickú chvíľu, keď je výmena na stolci sv. Petra. Pred našimi očami Cirkev pokračuje a neustále sa omladzuje. Nech je to aj pre nás všetkých povzbudenie, aby sme sa obnovili vo viere a s novou odvahou a elánom sa vrátili do každodenného života a prejavovali svoju vieru ako naše cyrilo-metodské dedičstvo. Za toto duchovné dedičstvo, ako hovorí Písmo, „chváliť nám treba slávnych mužov, ...o ich múdrosti rozprávajú národy“ (Sir 44, 1.15). Nech teda v živote našich rodín a nášho národa a uskutoční a ešte mohutnejšie zaznie cyrilo-metodská hymnická pieseň: „Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane“. Amen

Posledný deň Národnej púte v Ríme sa pre pútnikov začal návštevou bazilik a kostolov, v ktorých si uctili hroby viacerých svätcov. Niektoré skupiny si prezreli historické pamiatky. Skupina veriacich, ktorá pricestovala do Večného mesta spolu s biskupmi, navštívila Pápežské slovenské kolégium sv. Cyrila a Metoda, ktoré tento rok slávi 50. výročie vzniku. Na mieste slávil svätú omšu, ktorú celebroidal predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS) Mons. Stanislav Zvolenský:

„Jubilejný rok a Rok viery sú príležitosťou. Jubilejný rok a Rok viery sú darom. Darom príležitostí. Príležitosti na duchovné posilnenie. Duchovné posilnenie

znamená posilnenie vo viere. Jubilejný rok a Rok viery sú osobitným motívom. Motív je niečo, čo hýbe. Sme pohnutý, aby sme posilnili vo viere. Vďaka Bohu za vašu ochotu nasledovať motív, nasledovať to, čo hýbe, veď už len samotná púť je spojená s pohybom. Hýbeme sa, smerujeme k posvätným miestam, aby sme prítomnosťou na posvätných miestach prežili osobitným spôsobom poslanstvo, ktoré tieto posvätné miesta v sebe nesú. Je zrejme, že sme sa pohli a prišli sme ako pútnici do Ríma. Aby sme posvätné miesta, ktoré pre všetkých veriacich - tu nachádzame. Pre všetkých veriacich celého sveta - hrob sv. Petra, návšteva hrobu sv. Petra a stretnutie s nástupcom sv. Petra sú osobitnou príležitosťou na posilnenie vo viere. Ale zároveň aj pre nás návšteva hrobu sv. Cyrila. Posilnenie vo viere je teda to, čo si želáme, to, po čom túžime, prečo sme aj sa pohli, stali sme sa pútnikmi a sme tu v Ríme,“ povedal v homílii predseda KBS Mons. Stanislav Zvolenský.

Prítomným, medzi ktorými nechýbal ani veľvyslanec Slovenskej republiky pri Svätej stolici Jozef Dravecký, potom arcibiskup Zvolenský ponúkol niekoľko myšlienok z textov dnešných liturgických čítaní. V závere pútnikom poďakoval za čas strávený v Ríme: „Bohu vďaka za tieto dni, ktoré sme mohli prežiť tu v Ríme, a tieto chvíle, ktoré prežívame tu. Skutočne, odnesme si každý z nás z tejto podivuhodnej púte, ktorú nám Boh doprial hlboké presvedčenie o tom, že každý z nás sme pozvaní, aby sme vnútorným obrátením prehĺbili svoju vieru a aby sme mohli takýmto spôsobom pravdivejšie a hodnovernejšie byť prítomní ako veriaci ľudia v našej spoločnosti, v našej vlasti,“ ukončil svoju homíliu bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský.

V závere sa prítomným prihovril rektor Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda Vladimír Stahovec. „Touto svätou omšou zakončujeme Národnú púť. Tak ako sme v utorok začali pred ostatkami sv. Cyrila, tak aj dnes sme celebroidali túto eucharistiu pri ostatkoch sv. Cyrila, ktoré sú uložené tu pri bočnom oltári,“ povedal. Zároveň pripomenul, že posledné cyrilo-metodské výročia v slovenskom národe priniesli vždy nejaké konkrétne aktivity Slovákov. Keď slávil 1 000. výročie (1863), vznikla Matica Slovenská. O sto rokov neskôr Ústav sv. Cyrila a Metoda v Ríme, ako „výraz úcty Slovákov žijúcich v zahraničí voči vierozvestcom, ktorí chceli mať v centre katolíckeho sveta svoju „strechu nad hlavou“,“ ocenil rektor slovenského kolégia, ktoré si pripomína tento rok 50. výročie vzniku. Jeho histórii sa bude venovať i konferencia v priestoroch kolégia, ktorú pripravujú 17. a 18. mája 2013. Po skončení bohoslužby sa pútnici zišli na spoločnom agapé a letecky odcestovali na Slovensko.

Ďalší slovenskí pútnici ukončili putovanie vo Večnom meste v Bazilike Santa Maria Maggiore, kde celebroidal svätú omšu v slovenčine žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. V homílii sa im prihovril sekretár Kongregácie pre východné cirkvi arcibiskup Cyril Vasil’.

TK KBS, Michal Lipiak / snímka Peter Zimen

Apoštolský nuncius na Slovensku prijal delegáciu rehoľníkov

Bratislava 28. februára (TK KBS) - Apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana prijal v utorok 26. februára 2013 delegáciu rehoľníkov, ktorú tvorili členovia Konferencie vyšších rehoľných predstavených a Konferencie vyšších predstavených ženských reholí na Slovensku. Stretnutie sa koná každoročne vo februári pri príležitosti Dňa zasväteného života. Otec nuncius prítomných povzbudil, aby v dnešnom svete verne žili svoju charizmu a prehĺbili svoju spiritualitu. Ocenil prítomnosť a činnosť reholí na Slovensku i vo svete a osobne sa zaujímal o sociálne zabezpečenie slovenských misionárov pôsobiacich v zahraničí.

Prítomní rehoľníci informovali o vzájomnej spolupráci v oblasti formácie - internoviciát, o projekte Dom sv. Gorazda v Bacúrove ako aj o postupe v digitalizácii a spracovaní spisov nespravodlivo stíhaných a odsúdených rehoľníkov v rokoch 1948 – 1989. Pozornosť venovali aj aktuálnemu daniu v Cirkvi na Slovensku.

P. Tomáš Brezáni, CM/ foto autor

Odhalili pamätnú tabuľu násilne odvečeným do táborov Gulag

Bratislava 24. februára (TK KBS) - V Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave na Peknej ceste v piatok 22. februára k pamätnej tabuli príslušníkov PTP pribudla pamätná tabuľa tisícim Slovákom násilne odvečeným do trestných táborov systému Gulag v odľahlých častiach Sovietskeho zväzu. Keďže veľká časť z nich sa nikdy na Slovensko nevrátila a nemajú svoj hrob, Konfederácia politických väzňov Slovenska a Ordinariát OS a OZ SR

im venovali pamätnú tabuľu, čím vzniklo pietne miesto na spomienku a modlitbu za nich. Pri tej príležitosti svätú omšu za odvečených do gulagov celebroid ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek spolu s biskupským vikárom Ministerstva vnútra SR Mons. Františkom Bartošom a donom Antonom Srolcom SDB, predsedom Konfederácie politických väzňov Slovenska. Obetné dary priniesla Mária Tóthová s dcérou, manželka odvečeného Jozefa Tótha a spoločné modlitby veriacich čítal syn odvečeného Aristid Miglierini.

Po svätej omši bola odhalená pamätná tabuľa, ktorú požehnal biskup Rábek. Sviečky k nej položili deti odvečených do gulagov Nadežda Evansonová a Aristid Miglierini. Príležitostné svedectvo predniesol Ján Košút, jeden z posledných žijúcich odvečených, ktorý v gulagoch prežil 9 rokov. Prihovoril sa aj podpredseda Bratislavského samosprávneho kraja Martin Berta, ktorý odhalil pamätnú tabuľu spolu s A. Srolcom.

Peter Sandtner

Host'om Večera u kapucínov bol český biblista Angelo Scarano

Bratislava 23. februára (TK KBS) - Ďalším host'om pravidelných Večerov u kapucínov 22. februára 2013 bol český biblista Angelo Scarano, ktorý mal v Kostole sv. Štefana v Bratislave pôstnu prednášku s názvom O márnotratom otcovi.

Angelo Scarano ponúkol zaujímavé pohľady na podobnosť známe pod názvom O márnotratom synovi alebo tiež O milosrdnom otcovi a usiloval sa poprieť niektoré mylné predstavy, ktoré o ňom máme. Márnotrátym nenazýva syna, ktorý všetko premrhal, ani toho, ktorý mal všetko plným priehrstím, ale otca, ktorého láska je márnotrátne. „V našich predstavách je týmto otcom Boh Otec, niektorí biblisti však zastávajú názor, že v skutočnosti predstavuje Ježiša, pričom mladší syn je symbolom mýtnikov a hriešnikov, starší syn zástupcom farizejov,“ vysvetlil biblista. Otcovi, vidiacemu prichádzať syna, sa rozochvelo vnútro – je to otec zaplavený citmi a v tomto smere má isté materské črty – a vykročil v ústrety stratenému synovi. „Podobne sa k nám správa Boh, keď prichádzame k sviatosti zmierenia. Nezaujíma sa o moje hriechy, ale o mňa, zostupuje ku mne. Božia láska je márnotrátne a extravagantná“ dodal Angelo Scarano.

Angelo Scarano má taliansko-české korene, pôsobí ako kňaz vo farnosti na sídlisku Stodůlky v Prahe a prednáša na Katolíckej teologickej fakulte Karlovej univerzity v Prahe. Je autorom knihy O márnotrátne otcovi.

Karmelitánske nakladateľstvo

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Michal LIPIAK, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk